

Težko uro.

Ah, mislil sem, da spev zaklije moj
kot seme luči, ki ga noč razmeta :
glej, komaj zasejano, se razcveta
in tisočoko čuva pod seboj

prostranstev tihih sanje in pokoj,
od severa na jug girlande spleta
in vzhod, zahod sta z zlatim pasom speta
in eno himno poje sfer nebroj.

Ni mira srcu, duši harmonije.
In glej, proroka božjega obraz
ne ve oči poslati v pravo stran

in duh njegov, nekdam poln melodije,
ugiblje zdaj in trudi se zaman
ubрати, kar mu razodeva čas.

Oton Zupančič.

Orientalški sonet.

Ne bom te skrival tujim več očem,
o Sulamit, pokažem te ljudem :
Korald ovijem zanje ti krog vrata,
krog pasa demantov v objemu zlata.